

ΣτΕ 842/2014 Τμ. Ε΄

[Πράξη χαρακτηρισμού - Έννοια δάσους - Διαδικασία ενώπιον ΕΕΔΑ]

Βλ. <http://www.nbonline.gr/journals/5/volumes/291/issues/1267/lemmas/4878161>

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΔΙΚΑΙΟ, Τεύχος 1/2014, Ιανουάριος - Φεβρουάριος -
Μάρτιος, Εκδίδεται από το 1997 - Τριμηνιαία έκδοση

ΣτΕ 842/2014 Τμ. Ε΄

Πρόεδρος: Α. Θεοφιλοπούλου, Προεδρεύουσα

Αντιπρόεδρος ΣτΕ

Εισηγητής: Θ. Αραβάνης, Σύμβουλος της Επικρατείας

Δικηγόροι: Π. Καραμάνος

Κ. Χριστοπούλου, Πάρεδρος ΝΣΚ

Η απόφαση του δασάρχη και των οικείων Επιτροπών σχετικά με τον χαρακτήρα ορισμένης εκτάσεως ως δάσους ή δασικής, η οποία εκδίδεται με τη σύμπραξη του ενδιαφερομένου ιδιοκτήτη, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη με περιγραφή της μορφολογίας του εδάφους, του είδους, της συνθέσεως, της πυκνότητας και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της βλαστήσεως, η αιτιολογία δε αυτή μπορεί να συμπληρώνεται και από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου. Κρίσιμη για τη συγκρότηση της έννοιας του δάσους και της δασικής εκτάσεως είναι η οργανική ενότητα της δασικής βλαστήσεως (δενδρώδους ή θαμνώδους), η οποία προσδίδει στην έκταση την ιδιαίτερη της ταυτότητα ως δασικού οικοσυστήματος. Νομικώς η ενότητα αυτή δύναται να συνάγεται από τα χαρακτηριστικά της άγριας ξυλώδους βλαστήσεως, τα οποία περιγράφονται στα στοιχεία του φακέλου. Εφ' όσον υπάρχει η οργανική αυτή ενότητα, υφίσταται η αντικειμενική προϋπόθεση της έννοιας του δάσους ή της δασικής εκτάσεως, τεκμαίρεται δε ως αυτονόητη και ανταπόδευκτη η συνυπάρχουσα θεμελιώδης λειτουργία κάθε δασικού οικοσυστήματος, που συμβάλλει στην ισορροπία του φυσικού περιβάλλοντος. Με την τήρηση της ενδικοφανούς διαδικασίας του άρθ. 14 Ν 998/1979 η πράξη χαρακτηρισμού και η απόφαση της πρωτοβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών

Αμφισβητήσεων (ΕΕΔΑ) ενσωματώνονται στην απόφαση της δευτεροβάθμιας Επιτροπής, η οποία κρίνει την υπόθεση στο σύνολό της κατά νόμον και κατ' ουσίαν, μη δικαιουμένη να την αναπέμψει στα προηγουμένως επιληφθέντα δασικά όργανα. Το άρθ. 14 παρ. 3 Ν 998/1979 προβλέπει ευχέρεια και όχι υποχρέωση της Επιτροπής να διενεργήσει αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσεώς της, συνεπώς αβασίμως προβάλλεται ότι μη νομίμως η Επιτροπή απεδέχθη εισήγηση μέλους της - δασολόγου χωρίς τη διενέργεια αυτοψίας. Οι ΕΕΔΑ δεν καθίστανται αναρμόδιες ν' αποφανθούν επί των ασκουμένων ενώπιόν τους αντιρρήσεων ή προσφυγών εκ μόνου του ότι παρήλθε άπρακτο το κατ' άρθ. 14 παρ. 3 Ν 998/1979 τρίμηνο, αλλ' επιπροσθέτως απαιτείται χορήγηση βεβαιώσεως περί σιωπηράς απορρίψεως των αντιρρήσεων ή της προσφυγής εντός τριμήνου από την υποβολή σχετικής αιτήσεως ή η άπρακτη πάροδος και αυτού του τριμήνου, οπότε και μόνον οι ΕΕΔΑ καθίστανται αναρμόδιες να επιληφθούν των αντιρρήσεων ή προσφυγών. Η ένδικη βεβαίωση του Δ/ντή Δασών, η οποία εξεδόθη υπό το καθεστώς του ΝΔ 86/1969, ο οποίος δεν εθέσπιζε ειδική διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων ως δασικών, έχει απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα και ουδόλως εκώλυε τον χαρακτηρισμό της επίδικης εκτάσεως κατ' άρθ. 14 Ν 998/1979 ούτε το περιεχόμενό της δέσμευε τον δασάρχη και τις αρμόδιες Επιτροπές του νόμου αυτού. Οι διαδικασίες χαρακτηρισμού εκτάσεως ως δάσους ή δασικής και κηρύξεως εκτάσεως αναδασωτέας είναι διακεκριμένες μεταξύ τους. Εφ' όσον πριν περαιωθεί τυχόν αρξαμένη διαδικασία χαρακτηρισμού, η έκταση κηρυχθεί αναδασωτέα, δεν υπάρχει πλέον έδαφος χαρακτηρισμού της ως δάσους ή δασικής ή μη, αλλά τα δασικά όργανα, δεσμευόμενα από την πράξη αναδασώσεως, οφείλουν ν' απόσχουν από την έκδοση πράξεως χαρακτηρισμού ή να περιορισθούν απλώς στη διαπίστωση ότι η έκταση εκηρύχθη αναδασωτέα και ως εκ τούτου αποτελεί δασική έκταση κατ' άρθ. 3 παρ. 5 Ν 998/1979.

[...] 2. Επειδή με την αίτηση αυτή ... ο αιτών, φερόμενος ως κύριος εκτάσεως εμβαδού 12,454 στρ. στη θέση Α τέως Κοινότητας Βρίσας Ν. Λέσβου, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως .../5.7.2004 της δευτεροβάθμιας Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων [ΕΕΔΑ] Εφετείου Αιγαίου, με την οποία έγινε δεκτή προσφυγή του Αναπλ. Περιφερειακού Δ/ντή Λέσβου και ακυρώθηκε η απόφαση .../12.12.1996 της πρωτοβάθμιας ΕΕΔΑ Ν. Λέσβου. Με την τελευταία απόφαση είχαν γίνει δεκτές αντιρρήσεις του αιτούντος και ακυρώθηκε η .../21.11.1995 πράξη του Δ/ντή Δασών Ν. Λέσβου, με την οποία: α) ένα τμήμα εμβαδού 1,87 στρ. της ανωτέρω εκτάσεως χαρακτηρίσθηκε ως δάσος του άρθ. 3 παρ. 1 Ν 998/1979 και β) άλλο τμήμα, εμβαδού 3,974 στρ. της ίδιας εκτάσεως χαρακτηρίσθηκε ως δασική - αναδασωτέα έκταση του άρθ. 3 παρ. 5 του ίδιου νόμου εν όψει του ότι είχε κηρυχθεί αναδασωτέο με την απόφαση .../27.10.1995 του Περιφερειακού Δ/ντή Λέσβου (ΦΕΚ Δ' ...).

3. Επειδή κατ' άρθ. 1 παρ. 1 περ. ια' Ν 702/1077 (ΦΕΚ Α' 268), όπως η προστέθηκε με το άρθ. 47 παρ. 1 [Ν 3900/2010](#) (ΦΕΚ Α' 213), ο οποίος ισχύει από 1.1.2011 και καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του υποθέσεις (βλ. άρθ. 70 και 50 αυτού, αντιστοίχως), η κρινομένη αίτηση υπάγεται στη δικαιοδοσία του διοικητικού Εφετείου, πλην η υπόθεση διακρατήθηκε προς εκδίκαση από το Συμβούλιο της Επικρατείας, σύμφωνα με το άρθ. 34 παρ. 1 Ν 1968/1991 (ΦΕΚ Α' 150). [...]

5. [...] Από τις διατάξεις αυτές [\[6\]](#) προκύπτει ότι η απόφαση του δασάρχη και των οικείων επιτροπών σχετικά με τον χαρακτήρα ορισμένης εκτάσεως ως δάσους ή δασικής εκτάσεως ή μη, που εκδίδεται με τη σύμπραξη του ενδιαφερόμενου ιδιοκτήτη, πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένη, με την περιγραφή της μορφολογίας του εδάφους, του είδους, της συνθέσεως, της πυκνότητας και των ιδιαιτέρων

χαρακτηριστικών της βλαστήσεως, η αιτιολογία δε αυτή μπορεί να συμπληρώνεται και από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου (ΣτΕ 3944/2009, 2959/2006, 2997/2003 κ.ά.). Εξ άλλου, όπως έχει κριθεί, κρίσιμη για τη συγκρότηση της έννοιας του δάσους και της δασικής εκτάσεως είναι η οργανική ενότητα της δασικής βλαστήσεως (δενδρώδους ή θαμνώδους), η οποία προσδίδει στην έκταση την ιδιαίτερη της ταυτότητα ως δασικού οικοσυστήματος. Νομικώς, η ενότητα αυτή δύναται να συνάγεται από τα χαρακτηριστικά της άγριας ξυλώδους βλαστήσεως, τα οποία περιγράφονται στα στοιχεία του φακέλου. Εφ' όσον υπάρχει η οργανική αυτή ενότητα, υφίσταται η αντικειμενική προϋπόθεση της έννοιας του δάσους ή της δασικής εκτάσεως, τεκμαίρεται δε ως αυτονόητη και αυταπόδεικτη η συνυπάρχουσα θεμελιώδης λειτουργία κάθε δασικού οικοσυστήματος, που συμβάλλει στην ισορροπία του φυσικού περιβάλλοντος (βλ. ΑΕΔ 27/1999, ΣτΕ 4247/2009, 885/2008, 1554/2007, 2705/2006 κ.ά.).

6. Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: δυνάμει του .../31.8.1963 πωλητηρίου συμβολαίου, ο αιτών κατέστη κύριος ενός αγρού εμβαδού οκτώ (8) περίπου στρεμμάτων στη θέση Α κτηματικής περιφέρειας Βρίσας Δήμου Πολυχνίτου «... κατά το μεγαλύτερο μέρος μη καλλιεργησίμου εδάφους, αλλά κεκαλυμμένο[υ] διά θάμνων». Μεταγενεστέρως, κατόπιν αιτήσεώς του, εξεδόθη η .../14.7.1978 «βεβαίωση» Δ/ντή Δασών Ν. Λέσβου, στην οποία αναφέρεται ότι η έκταση, στην οποία αφορά το ανωτέρω συμβόλαιο και η οποία σύμφωνα το συνημμένο από Οκτωβρίου 1977 τοπογραφικό διάγραμμα μηχανικού έχει εμβαδόν 21.559 τ.μ., είναι παλαιός αγρός εγκαταλειφθείς και ότι δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθ. 1 ΝΔ 86/1969 «Περί Δασικού Κώδικος». Στη συνέχεια, προκειμένης της πωλήσεως τμήματος της εκτάσεως σε τρίτον, ο αιτών με τις .../4.9.1995 και .../16.10.1995 αιτήσεις του προς τη Δ/νση Δασών Λέσβου ζήτησε τον χαρακτηρισμό του όλου ακινήτου του, όπως αυτό αποτυπώνεται στο από Αυγούστου 1987 τοπογραφικό διάγραμμα του μηχανικού Μ εν όψει και της ανωτέρω «βεβαίωσης». Με το .../12.9.1995 έγγραφο της η Δ/νση Δασών Λέσβου απάντησε ότι από την όλη έκταση εμβαδού, όπως προκύπτει από το ανωτέρω τοπογραφικό διάγραμμα, 12.454 τ.μ.: α) για έκταση 5.844 τ.μ., σημειούμενη στο εν λόγω τοπογραφικό με στοιχ. αΘΗΖΕΔΓΞΝΜΛΚΙα, πρέπει να διενεργηθεί περαιτέρω έρευνα και β) η υπόλοιπη έκταση, εμβαδού 6.610 τ.μ., δεν εποπτευόταν ούτε εποπτεύεται από τη Δασική Υπηρεσία. Με την .../16.10.1995 αίτησή του ο αιτών προέβλεπε ότι δεν μπορεί να γίνει νέος χαρακτηρισμός του ακινήτου, για το οποίο εξεδόθη η βεβαίωση του 1978, για το δε υπόλοιπο τμήμα ζήτησε εκ νέου βεβαίωση ότι δεν έχει καταστραφεί από πυρκαϊά και δεν έχει κηρυχθεί αναδασωτέο. Με το έγγραφο .../16.10.1995 η Δ/νση Δασών Λέσβου απάντησε ότι η αγροτική έκταση των (8) στρ., που αναφέρεται στη .../1978 «βεβαίωση», αντιστοιχεί μετά από ακριβή καταμέτρηση προς το ανωτέρω τμήμα των 6.610 τ.μ. και ότι δεν συντρέχει λόγος ανακλήσεως της εν λόγω «βεβαίωσης» εκ μόνου του λόγου ότι αναφερόταν εσφαλμένα σε 8 στρ., πλην η πράξη αυτή υπόκειται πάντως σε ανάκληση για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ήτοι για λόγους προστασίας των δασών. Περαιτέρω, το αίτημα για χορήγηση βεβαίωσης περί μη καταστροφής από πυρκαϊά και περί μη αναδασώσεως απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι τέτοιες βεβαιώσεις χορηγούνται, σύμφωνα με το άρθ. 35 Ν 998/79, μόνο επί ιδιωτικών δασών, δεν προέκυπτε όμως ότι η επίμαχη έκταση είναι ιδιόκτητη. Εν συνεχεία, με την απόφ. .../27.10.1995 Περιφερειακού Δ/ντή Λέσβου (ΦΕΚ Δ' .../30.11.1995), τμήμα εμβαδού 3.974 τ.μ. της εκτάσεως των 12.454 τ.μ. κηρύχθηκε αναδασωτέο για τον λόγο ότι εκχερσώθηκε παρανόμως μεταξύ των ετών 1960 και 1980. Ακολούθως με την .../21.11.1995 πράξη

του Δ/ντή Δασών Ν. Λέσβου, η οποία εξεδόθη κατόπιν αυτοψίας, από 14.9.1995, δασικών υπαλλήλων, από την έκταση των 12,454 στρ., όπως αυτή αποτυπώνεται στο προαναφερθέν από Αυγούστου 1987 τοπογραφικό διάγραμμα, χαρακτηρίστηκαν «αυτεπάγγελα»: α) τμήμα εμβαδού 6,61 στρ. ως αγροτική έκταση του άρθ. 3 παρ. 6α' Ν 998/1979, β) τμήμα εμβαδού 1,87 στρ. ως δάσος τραχείας πεύκης του άρθ. 3 παρ. 1 του ίδιου νόμου και γ) το προαναφερθέν τμήμα εμβαδού 3,974 στρ. ως δασική - αναδασωτέα έκταση του άρθ. 3 παρ. 5 Ν 998/1979. Επί αντιρρήσεων από 27.11.1995 του αιτούντος κατά της πράξεως χαρακτηρισμού, ως προς τα ανωτέρω υπό β' και γ' τμήματα, εξεδόθη η απόφ. .../12.12.1996 της πρωτοβάθμιας ΕΕΔΑ, με την οποία εκρίθη κατά πλειοψηφία ότι η έκταση, η οποία αναφέρεται στο .../1963 πωλητήριο συμβόλαιο και στη .../14.7.1978 «βεβαίωση» του Δ/ντη Δασών Λέσβου, δεν υπάγεται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας», μειοψηφούντος του δασολόγου μέλους της Επιτροπής, το οποίο ετάχθη υπέρ της επικυρώσεως της πράξεως χαρακτηρισμού, πλην στο διατακτικό της η απόφαση της επιτροπής διαλαμβάνει, αντιφατικώς, ότι «... απορρίπτει την από 27.11.1995 προσφυγή του Χ και επικυρώνει την .../21.11.1995 πράξη χαρακτηρισμού του Δ/ντη Δασών Λέσβου». Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησαν αντίθετες προσφυγές αφ' ενός ο Αναπλ. Περιφερειακός Δ/ντής Λέσβου και αφ' ετέρου ο αιτών. Με την προσβαλλομένη απόφαση .../5.7.2004 της δευτεροβάθμιας ΕΕΔΑ έγινε δεκτό ότι κατά την έννοια της αποφάσεως της πρωτοβάθμιας Επιτροπής, η έκταση των 8,00 στρ. της «βεβαιώσεως» του 1978 συμπίπτει με την έκταση των 12.454 τ.μ., ότι για το έγγραφο ...5/1978 δεν τηρήθηκαν οι κανόνες δημοσιότητας, ότι ναι μεν ο Δ/ντης Δασών Λέσβου είχε τη δυνατότητα να επανέλθει με νέα πράξη χαρακτηρισμού, εφ' όσον για το προηγούμενο έγγραφο δεν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις δημοσιότητας και κατά την έκδοσή του δεν ελήφθησαν υπ' όψη στοιχεία ερμηνείας Α/Φ, πλην όμως, για το τμήμα των 3.974 τ.μ., όφειλε ν' απόσχει του χαρακτηρισμού, εφ' όσον αυτό είχε χαρακτηριστεί ως αναδασωτέα έκταση με την απόφ. .../27.10.1995 του Περιφ. Δ/ντή Λέσβου, γεγονός το οποίο απέκλειε την κίνηση της διαδικασίας χαρακτηρισμού κατ' άρθ. 14 Ν 998/1979. Περαιτέρω η Επιτροπή, κατόπιν εξετάσεως Α/Φ των ετών 1945, 1960 και 1980, έκρινε ότι το τμήμα των 1.870 τ.μ. είχε ανέκαθεν δασικό χαρακτήρα. Εν όψει τούτων η Επιτροπή απέρριψε την προσφυγή του αιτούντος, δέχθηκε την προσφυγή του Αναπλ. Περιφερειακού Δ/ντή, εξαφάνισε την απόφαση .../1996 της πρωτοβάθμιας Επιτροπής και επεκύρωσε την .../27.10.1995 πράξη χαρακτηρισμού, πλην της παρ. Γ' αυτής, που αφορά τον «χαρακτηρισμό» ως δασικής - αναδασωτέας της εκτάσεως των 3,974 στρ., την οποία (παράγραφο) ακύρωσε.

7. Επειδή με την τήρηση της ενδικοφανούς διαδικασίας του άρθ. 14 Ν 998/1979 η πράξη χαρακτηρισμού και η απόφαση της πρωτοβάθμιας ΕΕΔΑ ενσωματώνονται στην απόφαση της δευτεροβάθμιας Επιτροπής, η οποία κρίνει την υπόθεση στο σύνολό της κατά νόμον και κατ' ουσίαν, μη δικαιουμένη να την αναπέμψει στα προηγούμενως επιληφθέντα δασικά όργανα (ΣτΕ 4573/2011 κ.ά.). Επομένως απαραδέκτως προβάλλονται πλημμέλειες της πράξεως χαρακτηρισμού και της αποφάσεως της πρωτοβάθμιας ΕΕΔΑ, ενώ αβασίμως προβάλλεται ότι η δευτεροβάθμια Επιτροπή έπρεπε να αναπέμψει την υπόθεση στον δασάρχη ή την πρωτοβάθμια ΕΕΔΑ.

8. Επειδή η προσβαλλομένη πράξη ευρίσκει νόμιμο έρεισμα στις διατάξεις που παρατίθενται στην 5η σκ., δεν ασκεί δε επιρροή η τυχόν εσφαλμένη μνεία και άλλων διατάξεων στο προοίμιό της (πρβλ. ΣτΕ 4472/2011, 2119/2006 κ.ά.). Συνεπώς ο αντίθετος λόγος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

9. Επειδή αβασίμως προβάλλεται ότι μη νομίμως δεν κοινοποιήθηκε στον αιτούντα η προσφυγή του Αναπλ. Περιφερειακού Δ/ντή ενώπιον της δευτεροβάθμιας Επιτροπής, διότι από τις κρίσιμες διατάξεις δεν επιβάλλεται ως ουσιώδης τύπος της διαδικασίας παρόμοια κοινοποίηση.

10. Επειδή το άρθ. 14 παρ. 3 Ν 998/1979 προβλέπει ευχέρεια και όχι υποχρέωση της Επιτροπής να διενεργήσει αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσεώς της (ΣτΕ 2696/2007, 2997/2003 κ.ά.). Συνεπώς αβασίμως προβάλλεται ότι μη νομίμως η επιτροπή αποδέχθηκε την από 24.6. 2004 εισήγηση του μέλους της δασολόγου Δ χωρίς τη διενέργεια αυτοψίας.

11. Επειδή όπως έχει κριθεί, οι Επιτροπές επιλύσεως δασικών αμφισβητήσεων δεν καθίστανται αναρμόδιες ν' αποφανθούν επί των ασκουμένων ενώπιόν τους αντιρρήσεων ή προσφυγών εκ μόνου του ότι παρήλθε άπρακτο το προβλεπόμενο στο άρθ. 14 παρ. 3 Ν 998/1979 τρίμηνο, αλλ' επιπροσθέτως απαιτείται η χορήγηση βεβαιώσεως περί σιωπηρής απορρίψεως των αντιρρήσεων ή της προσφυγής εντός τριμήνου από την υποβολή σχετικής αιτήσεως ή η άπρακτη πάροδος και του τριμήνου αυτού, οπότε και μόνον οι ΕΕΔΑ καθίστανται αναρμόδιες να επιληφθούν των αντιρρήσεων ή προσφυγών (ΣτΕ 3627/2003 7μ., 1147/2004, 1518/2010 κ.ά.). Εν όψει τούτων αβασίμως προβάλλεται ότι η προσβαλλομένη απόφαση εξεδόθη αναρμοδίως κατά χρόνον, διότι από την άσκηση της προσφυγής παρήλθε χρονικό διάστημα επτά περίπου ετών, εφ' όσον δεν προβάλλεται ούτε προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι πριν την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως είχε εκδοθεί η κατά τα προαναφερόμενα βεβαίωση ή ότι είχε παρέλθει άπρακτο τρίμηνο από την υποβολή σχετικής αιτήσεως (ΣτΕ 2835/2008, 1317/2005).

12. Επειδή η .../14.7.1978 «βεβαίωση» του Δ/ντή Δασών Λέσβου, η οποία εξεδόθη υπό το καθεστώς του ΝΔ 86/1969, που δεν θέσπιζε ειδική διαδικασία χαρακτηρισμού εκτάσεων ως δασικών ή μη, είχε απλώς πληροφοριακό χαρακτήρα και συνεπώς ουδόλως εκώλυε τον χαρακτηρισμό της επίδικης εκτάσεως κατά τη διαδικασία του άρθ. 14 Ν 998/1979, ούτε το περιεχόμενό της δέσμευε τον δασάρχη και τις αρμόδιες Επιτροπές του νόμου αυτού (ΣτΕ 4667/2011, 2427/1984, 2434/1982, πρβλ. ΣτΕ 195/1978), όπως ορθώς έκρινε η προσβαλλομένη πράξη, αν και με διαφορετική αιτιολογία. Συνεπώς οι λόγοι, με τους οποίους προβάλλονται τ' αντίθετα, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

13. Επειδή, όπως κρίνεται παγίως, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθ. 10 παρ. 3, 11 παρ. 1, 12 παρ. 1, 2, 4, 5 και 7, 13 παρ. 1 και 3, 14 και 41 Ν 998/1979 καθώς και του άρθ. 2 παρ. 1 και 2 ΠΔ 1141/1980 (ΦΕΚ Α' 288), προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι οι διαδικασίες του χαρακτηρισμού εκτάσεως ως δάσους ή δασικής εκτάσεως και της κηρύξεως εκτάσεως ως αναδασωτέας είναι διακεκριμένες μεταξύ τους και ότι εφ' όσον πριν περαιωθεί η τυχόν αρξαμένη διαδικασία χαρακτηρισμού, η έκταση κηρυχθεί αναδασωτέα, δεν υπάρχει πλέον έδαφος χαρακτηρισμού της ως δάσους ή δασικής ή μη, αλλά τα δασικά όργανα, δεσμευόμενα από την πράξη αναδασώσεως, οφείλουν είτε ν' απόσχουν από την έκδοση πράξεως χαρακτηρισμού, είτε να περιορισθούν απλώς στη διαπίστωση ότι η έκταση εκηρύχθη αναδασωτέα και ως εκ τούτου αποτελεί δασική έκταση κατ' άρθ. 3 παρ. 5 Ν 998/1979 (ΣτΕ 838/2002, 3448/2007, 3685/2010 7μ., 2441, 3173, 3971/2008, 2485-8/2009 κ.ά.). Συνεπώς εφ' όσον στην προκειμένη περίπτωση πριν την έκδοση της πράξεως χαρακτηρισμού το τμήμα των 3.974 τ.μ. της επίδικης εκτάσεως εκηρύχθη αναδασωτέο με την απόφ.

.../21.11.1995 Περιφ. Δ/ντή Λέσβου, ορθώς η δευτεροβάθμια Επιτροπή απέσχε του χαρακτηρισμού του τμήματος αυτού και διαπίστωσε απλώς ότι αυτό έχει κηρυχθεί αναδασωτέο. Επομένως οι λόγοι, με τους οποίους προβάλλονται τ' αντίθετα είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι, ενώ οι λόγοι που αμφισβητούν τη νομιμότητα της πράξεως αναδασώσεως είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι, διότι η πράξη αυτή, ως ατομική, δεν ελέγχεται παρεμπιπτόντως κατά την παρούσα δίκη. Αν δε ήθελε θεωρηθεί ότι η απόφαση αναδασώσεως προσβάλλεται ευθέως, η αίτηση ακυρώσεως, η οποία κατετέθη στις 7.9.2004, είναι απορριπτέα ως εκπρόθεσμη κατά το μέρος αυτό, διότι η απόφαση αναδασώσεως μνημονεύεται ρητώς κατ' αριθμό και περιεχόμενο στην πράξη χαρακτηρισμού και συνεπώς ο αιτών τεκμαίρεται ότι είχε πλήρη γνώση αυτής τουλάχιστον από τις 27.11.1995, δηλ. από την ημερομηνία της «προσφυγής» του (αντιρρήσεων) κατά της πράξεως χαρακτηρισμού.

14. Επειδή η προσβαλλομένη απόφαση αιτιολογείται νομίμως ως προς τη διαπίστωση του δασικού χαρακτήρα του τμήματος των 1.870 τ.μ. διά παραπομπής σε ερμηνεία α/φ των ετών 1945, 1960 και 1980 και στην από 14.9.1995 αυτοψία δασικών υπαλλήλων, κατά την οποία η έκταση αυτή αποτελεί δάσος τραχείας πεύκης, ο χαρακτήρας δε αυτός δεν αμφισβητείται, αλλά συνομολογείται με την κρινόμενη αίτηση (βλ. σελ. 24 δικογράφου).

15. Επειδή όπως έχει κριθεί, εφ' όσον η προσβαλλομένη διοικητική πράξη εκδίδεται κατά δέσμια αρμοδιότητα, εάν ο ακυρωτικός δικαστής, εν όψει και του μη αμφισβητούμενου πραγματικού της υποθέσεως, κρίνει ότι από πλευράς εσωτερικής νομιμότητας, η πράξη αυτή βάλλεται αβασίμως, ότι δηλ. ο νόμος δεν επιτρέπει την έκδοση της πράξεως με το περιεχόμενο που αξιώνει ο αιτών, τότε και εφ' όσον δεν πρόκειται περί ανυπόστατης πράξεως, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση τυπικών λόγων, όπως οι λόγοι περί αναρμοδιότητας, μη νομίμου συγκροτήσεως ή κακής συνθέσεως γνωμοδοτήσαντος συλλογικού οργάνου. Τούτο δε, διότι το διοικητικό όργανο, ακόμη και αν δεν είχε συντελεσθεί η προβαλλομένη παραβίαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, όφειλε να εκδώσει την πράξη με το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο (**ΣτΕ Ολ 530/2003**, 671-2/2011 7μ., 667, 715, 972/2011, 425, 846, 3813/2010, 320/2006, 2268, 3815/2005, 859, 3290, 3627, 3984/2004). Εν όψει τούτων, εφ' όσον η προσβαλλομένη πράξη εκδίδεται κατά δέσμια αρμοδιότητα και όχι κατά διακριτική ευχέρεια, είναι δε νομίμως αιτιολογημένη ως προς τον δασικό χαρακτήρα της επίδικης εκτάσεως, κατά τα εκτιθέμενα σε προηγούμενη σκέψη, ο λόγος με τον οποίο προβάλλεται ότι η πράξη αυτή είναι ακυρωτέα λόγω κακής συνθέσεως της δευτεροβάθμιας Επιτροπής και ειδικότερα επειδή μη νομίμως μετέσχε αυτής ο αναπληρωτής του Προέδρου αντί για τον τελευταίο, είναι όπως προβάλλεται απορριπτέος προεχόντως ως αλυσιτελής, διότι υπό το κρίσιμο νομικό και πραγματικό καθεστώς η προσβαλλομένη πράξη δεν μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο (πρβλ. Στ 715/2011, 320/2006).

[Απορρίπτει την αίτηση.]

[[6](#)] Άρθ. 3, 14 §§ 1-3 Ν 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289, όπως τροπ. με άρθ. 1 § 1 Ν 3208/2003, ΦΕΚ Α' 303).

